

138

23. des.

a) Í Hvalfirði á belti yfir fjörðinn, sem takmarkast af eftirfarandi stöðum:

64° 21' 40" n.br.	21° 45' 24" v.lgd.
64° 20' 40" n.br.	21° 41' 18" v.lgd.
64° 23' 02" n.br.	21° 42' 20" v.lgd.
64° 21' 36" n.br.	21° 39' 10" v.lgd.

b) Í Seyðisfirði á belti, sem takmarkast af línu, sem hugsast dregin þvert yfir fjörðinn í 144° stefnu frá stað, sem liggur 0,2 sjómíli í 258° stefnu frá flaggstönginni á verzlunarhúsunum á Vestdalseyri, og annari línu, sem hugsast dregin þvert yfir fjörðinn í 134° stefnu frá stað, sem liggur 0,2 sjómíli í 043° stefnu frá áðurnefndri flaggstöng.

c) Í Eyjafirði á belti þvert yfir fjörðinn, sem að norðan takmarkast af línu, sem hugsast dregin milli Arnarnesnafa og Laufáskirkju, og að sunnan af línu, sem hugsast dregin milli Hjalteyrarvita og bryggju framundan bænum Nolli.

d) Í Hrutafirði á belti þvert yfir fjörðinn, sem takmarkast að norðan af línu, sem hugsast dregin í rétt austur og vestur frá norðurenda Hruteyjar, og að sunnan af línu, sem hugsast dregin í rétt austur frá Kjörseyrartanga.

Enn fremur tilkynnir herstjórnin, að hindrun hafi verið lögð þvert yfir Hvalfjörð, hér um bil í 317° stefnu frá suðurenda Hvaleyrar í Hvalfirði. Hindrunin er merkt með duflum, og er hættuleg skipum.

Sem stendur má þó sigla yfir hindrunina milli dufla, en skip, sem sigla yfir línuna, ættu að gera það á stefnunum ANA—VSV, eftir seguláttum.

Skip verða að hlýða sérhverri bendingu, sem þau kunna að fá frá nálægum gæzluskipum.

139

21. maí

REGLUR

um raffangaprófun.

Rafmagnseftirlit ríkisins tilkynnir hér með, að það hefir samkvæmt heimild í 148. gr. reglugerðar nr. 61 14. júní 1933, um raforkuvirki, til nánari skilgreiningar á ákvæðum 132. og 133. greina reglugerðarinnar, sbr. einnig reglugerð um breytingar á þeirri reglugerð, dags. 4. apríl 1940, sett eftirfarandi

REGLUR

um raffangaprófun rafmagnseftirlits ríkisins.

1. gr.

Rafmagnseftirlitið ákveður á hverjum tíma hvaða tegundir raffanga, þar með taldar rafvélar og raftæki, er skylt að senda því til prófunar og viðurkenningar, og auglýsir það í Lögbirtingablaðinu, og má ekki flytja þau rafföng til landsins eða gera innanlands, selja þau eða afhenda til notkunar, fyrr en viðurkenning rafmagnseftirlitsins er fengin, nema sérstakt leyfi þess komi til í hvert sinn.

Um viðurkenninguna gilda eftirfarandi reglur.

2. gr.

Rafmagnseftirlitinu skulu jafnan send eigi færri en tvö sýnishorn hvernar gerðar, en fleiri, ef þörf er vegna rannsóknarinnar. Auk þess teikningar, lýsingar og tengimyndir, ef þess er óskað. Hverju sýnishorni skal fylgja og vera fastur við það merkiseðill, þar sem fram er tekið verksmiðjuheiti, nafn viðurkenningarbeiðanda, verðlistanúmer hlutarins, gerð hans, málraun og málspenna. Skrifleg viðurkenningarbeiðni skal og fylgja.

3. gr.

139

Rafmagnseftirlitið lætur fara fram þá prófun og rannsókn á sýnishornum, sem 21. maí það telur þurfa og kostur er á að framkvæma.

Að lokinni rannsókn á sýnishorni, er felldur úrskurður um viðurkenningu þeirrar gerðar raffanga. Til að dæma um það, hvort sýnishornið skuli teljast hæft til viðurkenningar eða ekki, kveður forstöðumaður rafmagnseftirlitsins sér til aðstoðar einn fulltrúa fyrir rafveitur til almenningsþarfa og einn fulltrúa fyrir starfandi rafvirkja, meistara og sveina. Tilnefnir hann þá til eins árs í senn, að fengnum tillögum frá félagi eða sambandi rafveitnanna og landssambandi rafvirkja, ef félög þessi eða sambönd eru til og eru viðurkennd af rafmagnseftirlitinu.

Rafmagnseftirlitið tilkynnir viðurkenningarbeiðanda skriflega úrskurðinn.

4. gr.

Rafmagnseftirlitið heldur af öllum rafföngum einu sýnishorni af hverri gerð, nema um verðmikla hluti sé að ræða. Þau sýnishorn, sem rafmagnseftirlitið ekki heldur, verða afhent aftur í því ástandi, sem þau eru í eftir prófun eða rannsókn. Skulu þau vera sótt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá því úrskurður um þau er felldur. Rafmagnseftirlitið ber ekki ábyrgð á sýnishornunum.

5. gr.

Sú viðurkenning hverrar gerðar raffanga, sem veitt er, þegar sýnishorn hennar er samþykkt, gildir einungis hluti, sem eru alger eftirmynd sýnishornsins. Ef verksmiðja óskar að gera einhverjar breytingar á þeirri gerð, hvort heldur væri að efni, fyrirkomulagi eða frágangi, verður að leita samþykkis á þeim breytingum. Ef brotið er í bág við þetta, afturkallar rafmagnseftirlitið viðurkenninguna og séu hlutir af viðurkenndri gerð gerðir lakari að gæðum, en sýnishornið er, getur rafmagnseftirlitið afturkallað viðurkenninguna án fyrirvara.

6. gr.

Rafmagnseftirlitið afturkallar viðurkenningu, ef gerð raffanga, sem viðurkenningu hafa hlotið, reynist í nokkru ófullnægjandi að gæðum eða öryggi, eða fullnægir ekki nýjum reglum, er settar verða, en veittur er þá hæfilegur fyrirvari.

7. gr.

Rafmagnseftirlitinu skal vera heimilt að taka síðar án endurgjalds hjá verksmiðjum, umboðsmönnum, verzlunum eða rafvirkjum ný sýnishorn viðurkenndra raffanga, til þess að rannsaka hvort þau eru eins og sýnishorn þau, er viðurkenninguna hlutu. Í stað þeirra hluta, sem í þessum tilgangi eru teknir í verzlun eða hjá rafvirkja, skulu viðkomandi verksmiðja eða umboðsmaðurinn afhenda þeim aðra eftir tilvísun rafmagnseftirlitsins, en verksmiðjan eða umboðsmaðurinn skulu fá sýnishornið afhent að lokinni rannsókn, ef það stenzta hana.

8. gr.

Þeir, sem gera rafföng hér á landi, skulu mánaðarlega senda rafmagnseftirlitinu skýrslu um magn (eintakafjölda, lengd, þunga o. s. frv., eftir því sem við á) og andvirði (söluverð frá verksmiðju) þeirra viðurkenningarskyldra raffanga (sbr. 1. gr.), sem seld hafa verið næsta mánuð áður. Rafmagnseftirlitið getur þó einnig krafizt, að skýrslur séu gefnar á annan hátt og á öðrum tímum. Því skal og heimilt að láta löggiltan endurskoðara rannsaka, hvort skýrslur eru réttar.

139

21. maí

9. gr.

Rafmagnseftirlitið varast að láta upplýsingar þær, er það fær samkv. 8. gr., svo og aðra vitneskju um rekstur, framleiðsluaðferðir o. þh., sem það fær vegna raf-fangaprófunarinnar, berast til annara, og skuldbindur starfsmenn sína til að halda leynd um þær.

10. gr

Rafmagnseftirlitið birtir svo oft, sem þurfa þykir, skrá yfir viðurkennd rafföng.

Rafmagnseftirlit ríkisins, 21. maí 1940.

Jakob Gíslason.

140

20. júní

AUGLÝSING

um ýmsar tegundir raffanga.

Af neðantöldum tegundum raffanga er skylt að senda rafmagnseftirliti ríkis-ins sýnishorn til prófunar og viðurkenningar, og má ekki flytja þau rafföng til landsins eða gera þau innanlands, selja þau eða afhenda til notkunar, fyrr en viðurkenning rafmagnseftirlitsins er fengin, nema sérstakt leyfi þess komi til í hvert sinn, sbr. reglur um raffangaprófun rafmagnseftirlits ríkisins, dags. 21. maí 1940.

1. Raflagningar- og línuefni fyrir lágspennu, eins og nánar greinir hér á eftir:
Einangraðar raftaugar allt að 50 mm² að gildleika.
Vir í loftnet fyrir útvarpstæki, ber og einangraður.
Raflagnapípur og búnaður þeirra.
Bræðivör allt að 200 amp málstraum og allt, sem þeim tilheyrir.
Rofar allt að 200 amp málstraum, þar með taldir snarar, hnappar, hvers konar sjálfvirkir rofar, hitastillar og aðrir liðar, sem notaðir eru við neyzluveitur, o. s. frv.
Tenglar, þar í taldir allir tengilhlutar, falir, kvíslar, greinitenglar o. s. frv. af hvers konar gerð.
Lampahöldur, stórar og smáar, af hvers konar gerð.
Þéttar og spólur til truflanadeyfinga.
Allur annar búnaður raflagna, t. d. tengi- og greinidósir og -kassar, kúpur, einangrarar og vólur, klemmur, strengskór, inntök, gegntök o. s. frv.
Búnaður loftneta við útvarpsviðtæki.
2. Rafmagnsáhöld og vélar:
Lampar, svo sem handlampar, baðherbergislampar, eldhússlampar, allir vatnsþéttir lampar, saumavélalampar, ennislampar og aðrir lampar til sérstakrar notkunar o. fl. þk., en ekki stofulampar, ljósakrónur o. þk. Þó skulu rafföng í þeim lömpum vera af viðurkenndri gerð.
Eldunaráhöld hvers konar.
Bökunarofnar.
Ofnar til húshitunar.
Vatnshitunaráhöld, þar í taldir rafmagnsmiðstöðvarkatlar.
Þvottavélar, þvottavindur, þvottakefli o. þk.
Strokvélar og strokjárn.
Alls konar handáhöld með rafmagnshitun eða rafhreyflum.